

lige Regering Stauning udmærkede sig ved. Men lad mig sige til det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, at naar han talte om de store Massers Spareevne, deler jeg ganske hans meget dybtgaaende økonomiske Syn, men man kunde jo ogsaa vende Sætningen om og sige, at hvis de store Masser, og dertil hører vi jo alle, blot anvendte en Ekstra-Sveske en Gang imellem, saa fik Statskassen disse 5—6 Mill. Kr., og saa sparede de store Masser de samme 5—6 Mill. Kr., som de nu maa betale i andre Skatter, der maaske trykker nok saa meget. Denne Luksustold kan vi altsaa gaa med til at forlænge, og den Dag er vist meget fjern, da Statskassen kan give Afkald paa denne Indtægt, der jo i Virkeligheden kommer særdeles let og smertefrit til Veje.

Det andet Spørgsmaal er Forlængelsen eller den delvise Forlængelse af Kriseværnet for Cigarer. Her har man gjort den meget rigtige Bemærkning fra Regeringens Side, en Bemærkning, som vi glæder os over, at Krisen i Cigarindustrien stadig er til Stede i et saadant Omfang, at man i alt Fald ikke vil lade Krisetolden helt falde bort, men man har foretrukket at halvere den, at afbygge den yderligere, saaledes at det ekstraordinære Toldtillæg gaar ned fra 120 Ø. til 60 Ø., altsaa til Halvdelen.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup og ogsaa det ærede Medlem Hr. Borgbjerg gjorde herom nogle Bemærkninger, der mundede ud i, at navnlig de, der særlig holder paa Krisetold og sligt, skulde være forsigtige med at faa midlertidige Krisetoldsatser gjort permanente. Jeg deler principielt fuldkommen dette Syn. Hvis Krisetoldsatser skal kunne gennemføres i Danmark, er det ganske sikkert nødvendigt, og det er ogsaa retfærdigt og rimeligt, at en Aftrapning sker, og at den overholdes. Men jeg maa rigtignok sige til de Herrer, der nu mener, at derfor maa man ikke foreslaa Krisetolden for Cigarer forlænget, saaledes som den løber, at Midlertidigheden og Afbygningen dog i sin Tid er foreslaaet under Forudsætning af, at Krisen var midlertidig, og saa længe Krisen løber videre — og den er vel i Øjeblikket saa stærk i Industrien, ogsaa i andre Erhverv, som den overhovedet kan tænkes —, er det dog ganske rimeligt at komme og sige til Folk: Ja, Krisetolden maa være midlertidig, den maa bort, ganske uanset, om Krisen absolut ikke er midlertidig, absolut ikke er til Ende. De samme afgørende Faktorer, der bevirkede, at man indførte et saadant midlertidigt Værn, maa dog være til Stede, saa længe selve Krisen foreligger. Man vil blot øde-

lægge en hel Del, naar man midt under en Krise, mod hvilken man har ydet et Værn, umotiveret bygger dette af. Derfor har jeg glædet mig over de Bemærkninger, der er kommet frem, og vi deler dem principielt, men jeg synes, de trænger i høj Grad til et Supplement. Det maa være Krisens Varighed, der maa være det afgørende, og ikke de forskellige Kompromisser, prægede af mere eller mindre Kløgt, der i Lovgivningen fastsætter hine eller disse Datoer for Afbygningens eller Aftrapningens Perioder og Varighed. Vi vil derfor fra vor Side meget henstille, at man tog Konsekvensen af Krisen og indtil videre bibeholdt den i Kr. 20 Ø., hvis gode Virkninger for den danske Produktion vi sikkert alle anerkender. Ogsaa andre Hensyn gør sig gældende her, og jeg tror i det hele taget, at en foreløbig Bevarelse af i Kr. 20 Ø. vil være særdeles gavnlig og paa sin Plads.

Jeg skal ikke modsige det ærede Medlem Hr. Borgbjerg i hans Betragtninger over Raastofstolden paa dette Omraade; men det er jo en Følge af, at den danske Toldlovgivning uanset dens Omfangsrighed navnlig med Hensyn til forskellige Love, som omfattes deraf, i Virkeligheden har været særdeles fantasiløs. Man har stadig koncentreret sig paa de samme Omraader, de være sig nu af Luksuskarakter eller af anden Karakter, der gør et Toldpaalæg lettere paa disse Omraader, man har ikke villet sprede Byrderne eller Kræfterne, eller hvad man nu vil kalde det. Man er derved kommet til den underlige Fremgangsmaade, der ganske sikkert er speciel for Danmark, at enkelte bestemte Brancher bestandig maa holde for. Vi kender jo alle fra gammel Tid Automobiler, Chokolade, Tobak, Sprit o. s. v., der stadig har faaet de forskellige Toldpaalæg, fordi man ikke har villet gaa over til en mere let, men mindre vægtig Belastning af et større og bredere Omraade. Men om man i dette Øjeblik skal skride til en Raastoffettelse, er dog et andet Spørgsmaal. I alt Fald vil de knapt tilmaalte Arbejdsdage, der staar til vor Raadighed, vistnok ikke føre til, at man kommer til en virkelig effektiv Ordning i den Henseende. Men i øvrigt skal jeg anerkende, at det ærede Medlem Hr. Borgbjerg her har rørt ved et vanskeligt Punkt. Vi kunde imidlertid have Lyst til fra vor Side at pege paa den indlandske Tobaksdyrkning. Det er maaske ikke Havana alt sammen, men det er gode danske Varer, der ogsaa har deres Publikum, og den stærke Afgift, der belaster disse Produkter, der ganske sikkert ikke kan taale en tilsvarende Belastning som de højere